



ת"ד 3541/08/18 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

30 ספטמבר 2021

ת"ד 3541-08-18 מדינת ישראל נ' פלוני

/

לפני כבוד השופטת אסתר טפטה גרדי

בעניין: 1 מדינת ישראל

באמצעות עו"ד ליאור דוד

המאשימה

נגד

1 פלוני באמצעות עו"ד פארס כריים

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע, בהתבסס על הודאתו, בעבירות של **התנהגות הגורמת נזק, פניית פרסה-סיכון עוברי דרך- נסיבות מחמירות, נהיגה בקלות ראש, וחבלה של ממש.**

2. על פי כתב האישום, ביום 13.4.18, סמוך לשעה 16:00, נהג הנאשם ברכבו הפרטי, מסוג "מזדה", מ.ר. 6938268, בכביש 805, בעראבה, והגיע סמוך לק"מ 17.3. בכביש קו הפרדה מקווקו, שדה הראיה בנתיב נסיעת הנאשם למרחק של 182.2 מטר, הראות טובה, אור יום. אותה עת נסע בנתיב נסיעת הנאשם אופנוע, מסוג "הונדה", מ.ר. 8561633, נהוג על יאסין יסאם. הנאשם נהג בקלות ראש בכך שביצע פניה שמאלה מנתיב נסיעתו, מבלי לנקוט באמצעי הזהירות הנדרשים, חסם נתיב נסיעת האופנוע וגרם להתנגשות בין כלי הרכב. כתוצאה מהתאונה נפגע הנאשם ונזקק לטיפול רפואי. נהג האופנוע נחבל חבלות של ממש, הורדם, והועבר ליחידת טיפול נמרץ ניוירוכירורגי. לרוכב נגרמה פגיעה בגולגולת - פוסט ניתוחי דמם אפידורלי אוקסיפיטלי ימני בעטיו נותח להטריה של פצע ניתוח קרקפתי. כתוצאה מהתאונה נזקק לשיקום תפקודי במסגרת אשפוזית והופנה לבית לוינשטיין. כלי הרכב המעורבים בתאונה ניזוקו.

3. המאשימה עתרה לרף העליון של מתחם הענישה, מאסר, שלא יפחת משנה, פסילה, שלא תפחת מ-5 שנים, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי, קנס ופיצוי הולם לנפגע. הנאשם נוהג משנת 2009 וצבר לחובתו 13 הרשעות קודמות, 6 מהן בעבירות ברירת משפט, שבוצעו לאחר מועד התאונה. נטען למתחם ענישה שכולל 3 חודשי מאסר עד 12 חודשים, פסילה שנעה בין 40 חודשים ל-6 שנים, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי, וקנס. בית המשפט הופנה לפסיקה תומכת. צוין שכתוצאה מהתאונה לנפגע נגרמה פגיעה בגולגולת, בגינה הורדם והונשם, שהה באשפוז, ושחרר לאחר 12 יום, כשבהמשך הופנה לבית לוינשטיין. צוין שאביו של הנפגע מסר, בשיחה שנערכה עמו, שעד לפני התאונה הנפגע עבד ותפקד באופן עצמאי, ולאחר התאונה אושפז למשך כחודשיים בבית לוינשטיין, ובעקבות התאונה חייו השתנו. צוין שביום 18.5.21 נערכה שיחה עם הנפגע במהלכה עתר למצות הדין עם הנאשם. צוין שמתסקיר המבחן עולה שהנאשם לא הפנים את חומרת מעשיו, אינו נוטל אחריות על המקרה, מציג עמדה קורבנית, הסיכון להישנות העבירות בינוני, ולא ניתנה המלצה שיקומית בעניינו. נוכח רשלנות הנאשם בתאונה, אי נטילת אחריות על התאונה, ותוצאותיה הקשות, נטען שאין מנוס מענישה מחמירה.



4. ב"כ הנאשם עותר, מנגד, להסתפק בפסילת מינימום, בניכוי הפסילה המנהלית, לצד פסילה על תנאי, וקנס. לדידו, הנאשם נעדר עבר פלילי, ובעברו התעבורתי 11 הרשעות קודמות, רובן ברירות משפט, ללא עבירות חמורות. נטען שהתיעוד הרפואי ניתן סמוך לארוע, ולא צורף חומר רפואי עדכני, שמצביע על מצבו הרפואי העדכני של הנפגע, או על דרגת נכות כזו או אחרת, או על המלצה להמשך טיפול. זאת ועוד, השיחה עם אביו של הנפגע, לא נתמכה בתצהיר, ולא ניתן להסתמך עליה. צוין שרוכב האופנוע פירסם תמונות החברותיות, טרם הארוע, בהן הוא נראה משתולל עם האופנוע בכביש, ומרים גלגל קדמי בנסיעה. נטען שהנפגע עובד בהתקנת פיגומים, אינו סובל ממוגבלות, ובית המשפט הופנה לתמונות של הנפגע, כשנה וחצי לאחר התאונה, באחת מהן, לטענת הסנגור, נראה הנפגע עומד על פיגום באתר עבודה, ובאחרת, שעון על סוס.

אשר לתאונה, הפנה הסנגור לחומר חקירה, שמצביע, לטענתו, על אשם תורם של רוכב האופנוע. נטען שבעת התאונה רוכב האופנוע, שהיה נהג חדש, לא חבש קסדה, הגיע מכיוון נסיעת הנאשם, התפרע בכביש, עקף רכב משמאל, בנתיב הנגדי, כשהדרך אינה פנויה, התנגש ברכב הנאשם, בדלת ועף מהאופנוע, והחבלה בקרקפת היא כתוצאה מאי חבישת קסדה.

נטען שהנאשם, יליד 1990, נשוי בשנית, משלם מזונות חודשיים בסך 1,200 ₪, לבנו מנישואיו הראשונים, כיום אב לתינוק, ואשתו בהריון. הנאשם עובד כנהג משאית, וזקוק לרישיונו לפרנסתו (צורף אישור מעסיק).

אשר לתסקיר המבחן, נטען שהתסקיר אינו שלילי אולם נמנע מהמלצה בגלל תחושתו הקורבנית של הנאשם, בגין הנזקים שנגרמו לו בעקבות התאונה והשינוי באורח חייו.

נטען שמתחם הענישה, במקרים בהם מידת הרשלנות של הנאשם נמוכה, וקיים אשם תורם של מי מהמעורבים, שכתוצאה ממנו נגרמו החבלות של ממש, כולל פסילת מינימום, בת 3 חודשים, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי וקנס. בהתחשב באשמו התורם של הנפגע, ועברו התעבורתי של הנאשם, שאינו מכביד, ובכך שהנפגע השתקם וחזר לחיי שגרה, העונש ההולם מצוי ברף הנמוך של המתחם. בית המשפט הופנה לפסיקה תומכת.

תסקיר המבחן

מתסקיר המבחן, מיום 17.1.21, עולה שהנאשם, בן 30, נשוי בשנית, ואב לילד שנמצא בחזקת אמו. הנאשם אינו נוטל אחריות על מעשיו, אך שלל את מעשה העבירה באופן עקרוני. לטענתו, אינו אשם בארוע, בדק את הדרך לפני שהחל בנסיעה, ונהג בזירות, ואילו רוכב האופנוע שנפגע לא חבש קסדה, נהג במהירות וללא רישיון נהיגה. צוין שמשפחת הנפגע סרבה לניסיון של הנאשם לעשות עמה 'סולחה'. שירות המבחן התרשם שלצד תפקוד יציב בעבודה, וניהול אורח חיים תקין, הנאשם נוטה להציג עמדה קורבנית, קיים אצלו קושי בקבלת אחריות מלאה על התאונה, וקושי בהבעת אמפטיה והכרה בחומרת הפגיעה באחר. על רקע אלה שלל הנאשם נזקקות טיפוליות. שירות המבחן התרשם מקיומו של סיכון בינוני להישנות עבירות דומות בעתיד, וצוין שהפרוגנוזה השיקומית נמוכה, ועל כן נמנע ממתן המלצה טיפולית.

5. בנהיגה שגרמה לתאונת דרכים, בה נגרמו חבלות של ממש, יש משום פגיעה בביטחון הציבור ובשלומו. על חשיבותה של ענישה מרתיעה בתאונות דרכים, בהן נגרמות חבלות ופציעות חמורות, עמד בית המשפט ברע"פ

2564/12 יחיאל קרני נ' מדינת ישראל:



"תאונות דרכים גובות קורבנות בגוף ובנפש מדי יום, וחלקה של מערכת המשפט לא יפקד מן המערכה נ' תאונות הדרכים... לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקורבנות בנפש, אלא אף במקרים בהן נגרמות חבלות ופציעות, ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות הן".

מדיניות הענישה

6. בעפ"ת (חי') 52547-01-20 **סלימאן נ' מדינת ישראל** (5.2.20) - בעבירות של התנהגות הגורמת נזק וחבלה של ממש לגוף, נהיגה רשלנית וסטייה מנתיב נסיעה. בתאונה נפגעה רוכבת אופניים, שנגרמו לה חתך בסנטר, תזוזת שיניים, שהצריכה קיבוע, ושבר באמה שקובע בניתוח. עברו התעבורתי של הנאשם קל, 4 הרשעות מסוג ברירת משפט. צוין שבדרך כלל מדובר באדם נורמטיבי, מהנדס בתחילת דרכו המקצועית, שקיימת השלכה חמורה של פסילת רישיונו על פרנסתו, הושתו עליו **פסילה למשך 12 חודשים, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי ופיצוי לרוכבת האופניים, בסך 7,500 ₪**. בית המשפט המחוזי אישר את מתחם הענישה שנקבע, **3 חודשי פסילה, ברף התחתון, לבין פסילה ממושכת של מספר שנים, בצירוף עונשים נלווים**. צוין שנוכח חבלתה של הנפגעת, תרומתה לקרות התאונה, עברו הקל ונסיבותיו האישיות של המערער, העונש שהוטל סביר ומאוזן.

7. ברעפ 11917/05 **סיוון צפריר נ' מדינת ישראל** - הורשע המבקש בעבירות של גרימת נזק לאדם או לרכוש, נהיגה ברשלנות, סטייה מנתיב וגרימת חבלה של ממש. רכב המבקש סטה ברשלנות לנתיב הנגדי, התנגש ברכב המעורב, וכתוצאה מכך נחבלו המבקש, שתי נוסעות ברכבו, ולבתו נגרמו חבלות של ממש. נהגת הרכב המעורב אף היא נחבלה חבלות של ממש ונזקקה לפינוי במסוק מזירת התאונה. המעורבים בתאונה החלימו באופן מלא ועברו של המבקש נקי. בית משפט קמא גזר על המבקש **פסילה למשך 24 חודשים, פסילה על תנאי לתקופה של 12 חודשים וקנס בסך 2,000 ₪**. הערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

8. עפ"ת (חיפה) 13386-08-14 **עמאש נ' מדינת ישראל** (29.9.14) - בעבירות של אי מתן אפשרות להולך רגל לחצות במעבר חציה בבטחה, נהיגה בקלות ראש, נהיגה בדרך הגורמת נזק וגרימת חבלה של ממש, נגזרו על המערער **4 חודשי פסילה בפועל, פסילה על תנאי, לתקופה של 3 חודשים, למשך 3 שנים, וקנס בסך 1,500 ₪**. המערער נהגת משנת 2003, ולחובתה 5 הרשעות, ללא תאונות דרכים בעברה. בתאונה נפגעו תינוקת והולך רגל, שספג חבלה ממשית של שבר בצוואר הירך ונזקק לטיפול רפואי ולאשפוז. בית משפט קמא ציין שלא מיצה עמה את הדין. **בית המשפט המחוזי אישר את מתחם הענישה שקבע בית משפט קמא - ברכיב הפסילה, עונש שנע בין פסילה מינימאלית של 3 חודשים, ל-24 חודשי פסילה**. צוין שהענישה במקרים דומים חמורה יותר, ועל פי רוב אין מסתפקים בענישה המינימאלית.

9. עפ"ת 43362-03-13 (י-ם) **יעקב בן דוד נ' מדינת ישראל** (12.5.13) - המערער הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בגרימת תאונה, רשלנות, מעבר חציה וחבלה של ממש. המערער נפסל לתקופה של **9 חודשים, 4 חודשי פסילה על תנאי, למשך 3 שנים, וקנס בסך 1,500 ₪**. המערער נהג רכב מסוג טנדר משא, ופגע בהולכת רגל שחצתה במעבר חציה, עם שני ילדיה (בני שלוש ושמונה), הילדה הועפה לנתיב הנגדי, והאם נגררה מתחת לחזית הטנדר. לאם ולבתה נגרמו פגיעות גוף קשות, והבוחן קבע שבמקום שדה ראייה של 100 מטר, והמערער היה צריך להאט נסיעתו ולעצור.



10. בעפ"ת (ת"א) 24519-02-15 אליהו מוטולה נ' מדינת ישראל (12.3.15), אליו הפנתה ההגנה, בעבירות של אי ציות לתמרור עצור, וחבלה של ממש, כשרכב אופנוע נפצע קשה, ורגלו נכרתה מעל הברך, ונגרמו לו שברים נוספים, נגזרו על המערער 3 חודשי מאסר בעבודות שירות, **פסילה בת 11 חודשים, פסילה על תנאי וקנס. בערעור בוטל רכיב המאסר**, בעיקר נוכח העובדה שרשלנות המערער אינה גבוהה. צוין שעברו של המערער, בהתחשב בוותק נהיגתו דל, המערער הביע חרטה, ולנפגע אין בלבו עליו.

11. עולה מהאמור שמתחם הענישה בתאונת דרכים, שגרמה לחבלה של ממש, תלוי בתוצאות התאונה, בנסיבות הארוע, בעבירות המיוחסות לנאשם, בעבר התעבורתי של הנאשם ובנסיבותיו האישיות.

בנסיבות של נהיגה בקלות ראש וגרימת חבלה של ממש עמד בית המשפט על מתחם ענישה שכולל פסילה שנעה מ-3 חודשים ועד למספר שנים, לצד רכיבי ענישה נוספים, פסילה על תנאי וקנס. עם קיומו של אשם תורם, נטה בית המשפט לרף התחתון של המתחם.

הפסיקה אליה הפנתה המאשימה

12. המאשימה הפנתה למקרים בהם בגרימת חבלה של ממש, הושתו עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח. מעיון בפסקי הדין עולה שבמרביתם דובר ברף רשלנות גבוהה מהמקרה שלפני, והחבלות, ברובן, חמורות יותר.

13. ברע"פ 8588/16 רז משה נ' מדינת ישראל, אליו הפנתה המאשימה, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בגרימת תאונת דרכים בעבירות של גרימת חבלה של ממש, נהיגה בקלות ראש וברשלנות, סטייה מנתיב ונהיגה במהירות בלתי סבירה. הנאשם נסע במהירות מופרזת בכביש עירוני ובעיקול סטה לנתיב הנגדי והתנגש באופנוע, ורכבת האופנוע נזקקה לאשפוז, לניתוח ולמעקב אורטופדי. בית המשפט השית על הנאשם, קטין, בעת ביצוע העבירות, **6 חודשי מאסר בעבודות שירות, פסילה בת 3 שנים, 6 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים, 7 חודשי מאסר על תנאי, קנס והתחייבות**. הערעורים על העונש נדחו.

14. רע"פ 3616/13 רמו רז נ' מדינת ישראל- הנאשם פגע בשני הולכי רגל, צעירים, שחצו במעבר חצייה, אחד מהם סובל מפגיעת ראש חמורה, ונקבעו לו 75% נכות. עברו התעבורתי של הנאשם מכביד יחסית לוותק הנהיגה. נגזרו **שנת מאסר, ופסילה למשך 5 שנים, לצד רכיבים נוספים. בערעור הועמד המאסר על 8 חודשים**.

15. רעפ 5193/16 אלכסנדר פריבין נ' מדינת ישראל (29.9.16) - בנהיגה בקלות ראש, חבלה של ממש, וגרימת נזק, המבקש, שהחנה משאית בצד הכביש, לפריקת סחורה, נסע קדימה, ופגע בחזיתו בהולכת רגל שאושפזה ונקטעו שתי גפיה התחתונות, נדון ל - **8 חודשי מאסר בפועל, פסילה בת 6 שנים, ורכיבים נוספים**. ערעור ובר"ע נדחו.

16. רע"פ 7257/12 גדעון סנדרוביץ נ' מדינת ישראל (18.10.12) - בעבירות של אי מתן אפשרות להולך רגל לחצות במעבר חצייה בבטחה ונהיגה בקלות ראש וגרימת חבלה של ממש, הולכת הרגל נפגעה פגיעה רב-מערכתית קשה, קוגניטיבית ופיסית, בעטיה הורדמה והונשמה למשך מספר חודשים, והועברה לשיקום ממושך במחלקה סיעודית בבית-החולים, כשהיא מרותקת למיטתה ולכיסא גלגלים, ונזקקת לעזרה צמודה בכל תפקודי היומיום, והוכרה בנכות של



100% לצמיתות, וכנכה תפקודית בשיעור של 175%. הושתו 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל, ו פסילה למשך 6 שנים, לצד רכיבים נוספים. ערעור ובר"ע נדחו.

מהפסיקה שהציגה ההגנה

17. ברע"פ 7195-15 מיכאל טשסלי נ' מדינת ישראל (29.10.15), בעבירות של נהיגה בחוסר זהירות שגרמה לחבלה של ממש, כשהמבקש פגע בהולכת רגל שחצתה כביש סמוך למעבר חציה, בעת שאחזה טלפון בידה, ונגרמו לה אמנזיה וחתך בקרקפת, שבר בזיז, שבר בסקרום ושברים מרוסקים באגן, עברו התעבורתי של המבקש אינו מכביד ולהולכת הרגל אשמה תורמת, בית משפט קמא עמד על מתחם העונש ההולם בנהיגה בחוסר זהירות שגרמה לחבלה של ממש, תוך דגש שאין המדובר בנהיגה בקלות ראש, שלא במעבר חציה, וציין שזה כולל פסילה שנעה בין 3 חודשים לתקופה שמעל שנה, לצד פסילה על תנאי וקנס. על המבקש נגזרו פסילה לתקופה של 3 חודשים, פסילה על תנאי וקנס. ערעור ובקשת רשות ערעור על פסק הדין נדחו.

העבירות שיוחסו לנאשם במקרה זה קלות יותר מהמקרה שלפני, ועל כן אין בכך כדי להשליך על המקרה שלפני.

18. באיזון המתבקש, לאחר ששקלתי את נסיבות המקרה שלפני, לקולה ולחומרה, ועיינתי בפסיקה, במתחם הענישה, ובתסקיר המבחן, אני סבורה שהעונש ההולם במקרה שלפני כולל פסילה בת 11 חודשים, לצד רכיבי ענישה נוספים.

רף הרשלנות של הנאשם, בנסיבות התאונה, גבוה.

הנאשם פנה שמאלה מנתיב נסיעתו, בקלות ראש, מבלי לנקוט באמצעי הזהירות הנדרשים, חסם את נתיב נסיעת האופנוע, וגרם להתנגשות בין שני כלי הרכב.

ניכר שאך בנס תוצאות התאונה לא היו חמורות יותר.

עם זאת, כעולה מחומר החקירה בתיק, שצרפה ההגנה לטיעוניה, קיים, לכאורה, אשם תורם של רוכב האופנוע. מזכרון דברים שערך השוטר אריק אביטל צוין שבסרטון שמתעד את התאונה ניתן להבחין שרוכב האופנוע לא חבש קסדה ומדוח פעולה של השוטר אלירן חזן עולה שרוכב האופנוע היה נהג חדש בעת התאונה.

אשר לטענת הסנגור שרוכב האופנוע ביצע עקיפה משמאל של רכב שהאט את מהירות נסיעתו, בכיוון נסיעת הנאשם, הרי שטענה זו נדחתה בהחלטתי, מיום 21.6.21, בה דחיתי את עתירת הסנגור לחזרה מהודאה. בהחלטתי זו ציינתי, לאחר צפיה בסרטון, שברגעים שלפני הארוע נראה רכב הנאשם עומד בשולי הכביש, מימין, כשרכבים שנוסעים בנתיב, בכיוון נסיעתו, חולפים על פניו. שניות אחדות טרם התאונה, נראה רכב לבן, שמגיע בנתיב, לאותו הכיוון, מאט, ובהמשך נכנס לנתיב עפר מימין. לאחר מכן פונה רכב הנאשם לתוך הנתיב, שמאלה, והאופנוע, שמגיע בנתיב נסיעתו, מתנגש בו, בדופן שמאל. מכאן שאין מדובר בעקיפת רכב אחר.

אשר לתוצאות התאונה, עיון בפסיקה מלמד שיש לאבחן בין תאונות בהן נגרמו "חבלות של ממש" (שברים, תפרים וכו')



לתאונות בהן נגרמו לנפגעים חבלות חמורות וקשות מאלה (כגון, שיתוק, קטיעות וכו'), המותירות נכות קשה, ומלוות את הנפגע ומשפחתו עד יומו האחרון. רף החומרה של האחרונות גבוה יותר והענישה שיש להשית בגין מחמירה יותר.

בעניינו, רוכב האופנוע נחבל חבלות של ממש, היה מורדם, והועבר ליחידת טיפול נמרץ נירוכירורגי. נגרמה לו פגיעה בגולגולת - פוסט ניתוחי דמם אפידורלי אוקסיפיטלי ימני בעטיו נותח להטריה של פצע ניתוח קרקפתי, וכתוצאה מהתאונה נזקק לשיקום תפקודי והופנה לבית לוינשטיין.

המאשימה צרפה לטיעוניה תיעוד רפואי של רוכב האופנוע, שכלל סיכום אשפוז מיום 13.5.18, סמוך למועד התאונה, וציינה שבשיחה עם אביו של הנפגע נמסר שבנו אושפז, לאחר התאונה, במשך חודשיים, בבית לוינשטיין, וחיי השתנו מאז.

עולה מהאמור, שהנאשם נחבל קשה בתאונה, נותח בקרקפת, אושפז, ונזקק לשיקום, אולם לא הוכח שהפגיעה מלווה אותו עד היום באופן כלשהו.

אשר לעברו התעבורתי, הנאשם נוהג משנת 2009, וצבר לחובתו 13 הרשעות קודמות, 6 מהן בוצעו לאחר המקרה שלפני. שתי הרשעותיו האחרונות, (משנים 2021 ו-2020) בגין עבירה של אי מילוי הגבלה או תנאי של רישיון רכב, עבירה נוספת בשל העדר דסקת טכוגרף ברכב מסחרי (משנת 2018), וכן לחובתו עבירות של נהיגה ללא חגורת בטיחות, נהיגה ברכב לא תקין שהוחלט לאסור את השימוש בו (משנת 2018), אי מתן זכות קדימה להולך רגל העומד על המדרכה (משנת 2018), אי ציות לתמרורים, מהירות (משנת 2016), עקיפה מימין (משנת 2016), ואי סימון מטען חורג (משנת 2015).

עברו של הנאשם, הגם שאינו כולל תאונות דרכים, או עבירה חמורה דומה, וכולל 6 הרשעות נוספות, לאחר המקרה שלפני, יש בו כדי להעיד שהנאשם אינו מפנים את חומרת מעשיו ואינו לומד את הלקח מהם.

תסקיר המבחן בעניינו של הנאשם נמנע ממתן המלצה שיקומית. זאת, לאחר ששירות המבחן התרשם שלצד תפקוד יציב בעבודה, וניהול אורח חיים תקין, קיימת נטייה אצל הנאשם להצגת עמדה קורבנית, קושי בקבלת אחריות מלאה ובהבעת אמפטיה והכרה בחומרת הפגיעה והתנהגות מקלה ראש במישור התעבורתי. שירות המבחן ציין קיומו של סיכון בינוני להישנות עבירות דומות בעתיד, וקבע שהפרוגנוזה השיקומית נמוכה.

עם זאת, יש לשים לב שמדובר בתאונה שארעה בשנת 2018, ומאז המקרה חלפו כ-3 שנים.

בשים לב למכלול הנסיבות, מחד גיסא, רף רשלנותו הגבוה של הנאשם בארוע, עמדתו של הנפגע, שעתר למצות הדין עם הנאשם, חומרתה של החבלה, עברו התעבורתי של הנאשם, שאמנם אינו כולל עבירה דומה, אולם מלמד שהנאשם אינו מפנים את מעשיו, ותסקיר המבחן שמצביע על קיומו של סיכון בינוני להישנות עבירות דומות, ומאידך גיסא, ראיות לכאורה שמצביעות על אשם תורם של רוכב האופנוע בארוע, לצד העובדה שלא הונח לפני תיעוד רפואי שהפגיעה מלווה את הנאשם בחיי כיום, ובהתחשב בכך שהנאשם נהג הובלות, שמתפרנס מרישיונו, אני סבורה שהפסילה ההולמת את המקרה שלפני כוללת רכיב של פסילה בן 11 חודשים.



פסילה זו תרחיק הנאשם מהכביש לתקופה משמעותית ותשגר מסר ברור עבורו ועבור נהגים נוספים, באשר לחומרת העבירות, ולענישה המחמירה והמרתיעה במקרה של תאונת דרכים, שגרמה לחבלות קשות. לצד הפסילה, תושת ענישה צופה פני עתיד, בדמות מאסר על תנאי, פסילה על תנאי, קנס ופיצוי לנפגע בסך 2,000 ₪.

עתירת הסנגור להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, שרישיונו נחץ לפרנסתו, ולהסתפק בפסילת מינימום, נדחתה. כפי שכבר נקבע בפסיקה, בעבירות תעבורה, אשר יש בהן כדי לסכן חיי אדם גוברים לא אחת שיקולי ההרתעה על התחשבות בנסיבותיו האישיות של העבריין (רע"פ 3764/05 בן זויה נגד מדינת ישראל (21.3.05)).

19. על כן, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. אני דנה את הנאשם לחודשיים מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים, לבל יעבור בתקופה הנ"ל עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, או של נהיגה בזמן פסילה.

2. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 11 חודשים, בניכוי 60 ימי הפסילה המנהלית.

הנאשם הצהיר בפני כי אין לו רישיון נהיגה להפקדה. אין צורך בהפקדה. מניין הפסילה יחל מהיום. הפסילה בתיק תהא במצטבר לכל פסילה אחרת אותה מרצה.

3. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים, וזאת על תנאי, למשך שלוש שנים, לבל יעבור עבירה בה הורשע, או עבירה המנויה בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה.

4. אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 1,500 ₪.

הקנס ישולם בתשלום אחד תוך 90 יום.

על הנאשם לפנות לדואר לשם תשלום הקנס עם הצגת תעודת זהות.

5. פיצוי לנפגע בסך 2,000 ₪.

הנאשם יפקיד במזכירות בית המשפט את סכום הפיצוי בסך 2,000 ₪ במזומן, לטובת הנפגע, עד יום 1.11.21.

המאשימה תעביר היום למזכירות ביהמ"ש טופס פרטי הנפגע, לצורך ביצוע ההפקדה.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתנה היום, כ"ד תשרי תשפ"ב, 30 ספטמבר 2021, במעמד הצדדים.